

Un Colom a cada lloc

Cinc-cents anys més tard que arribés a Amèrica i que comencés el que per a uns és un procés de cristianització, per a uns altres d'hispanització i per a uns tercers de colonització –tot i que, ben mirat, els tres punts de vista són més complementaris que incompatibles–, l'almirall Colom continua essent també un bon negoci. Ho saben a Sevilla, a Palos de la Frontera, a Valladolid, a Gènova, a Santo Domingo, a Cuba de Portugal i, des de fa pocs anys, a Pals. Uns en reivindiquen el lloc del naixement, altres el de la seva mort, uns tercers es reivindiquen com una de les poblacions on va viure, i encara uns altres, com el lloc des d'on va iniciar el seu primer viatge a Amèrica. Afanyem-nos a dir-ho: hi ha motius per defensar que de Colom se'n n'han amagat coses, i per això qualsevol aportació que es faci és bona. Si hi ha qui investiga si Colom va salpar de Pals o no és perquè encara hi ha massa coses del passat que no coneixem i perquè el gruix de documents perduts, tergiversats i ocultats és gran; també perquè d'aquest passat de les nostres viles i pobles

se'n desconeixen moltes coses, i perquè interrogar el passat i la història és un dret que tenim. Sigui com sigui, amb interpretacions precipitades o interessos diversos, la recerca de documents sempre acaba aportant dades noves per a la història, en aquest cas que la localitat de Pals va tenir un port, tingués les dimensions que tingués. Paradoxalment, tot i que la comunitat científica no posa en dubte que, després del seu primer gran viatge, Colom va arribar a Barcelona –o, potser, a Sant Jeroni de la Murtra–, la capital del nostre país continua donant l'esquena a aquest fet. Però va ser català, Colom? Es va dir realment Cristòfor i va haver de dissimular el seu origen? Des de la *Revista de Girona* no afirmem res, però sí que pensem que hi ha encara massa enigmes per resoldre. I que la possibilitat que fos català disposa de prou arguments al seu favor per ser seriosament considerada. Uns quants investigadors i estudiosos endeguen recerques al respecte. No ho fan des

de les universitats, sinó des de diferents entitats que han anat creant per treballar conjuntament, en un interès per la història que supera les parets de les universitats. Però fóra bo, per a una divulgació de qualitat, que la universitat no en quedés al marge. Hi ha un fet, en tot cas, que acceptem tots: a la vida i a la gesta de Cristòfor Colom hi ha encara massa enigmes.

Monument a Colom al port de Barcelona.
Foto: Judit Pujadó.

FELICITACIÓ. El divendres 25 de març, a Terrassa, la periodista gironina Anna Teixidor Colomer i el reporter gràfic Marc Faro Costa van obtenir el premi Tasis-Torrent de premsa local i comarcal, que atorga la Diputació de Barcelona, pel treball *Crisi i immigració: Quan el somni ja no és Europa*, que vam publicar els mesos de maig-juny de l'any 2010 com a dossier del número 260 de la *Revista de Girona*. El premi està dotat amb deu mil euros. A l'una i a l'altre, la nostra enhorabona.